

CVIČEBNÍ LISTY

Příloha „Vojenských rozhledů“.

Redaktor: Podplukovník gšt. František Pohunek.

Podplukovník V. Ondrášek:

Jezdecká skupina na křídle v útoku.

(Mapa 1:75.000, Vlašim.)

(Pokračování.)

Podíváme-li se na mapu, vidíme, že východiště na čáře N. Ves—Chotěměřice je nejbližší čáry dotyku divisní eskadrony 1 v prostoru Bezděkova. Tu ovšem musí velitel uvažovat nejenom o délce cesty, která by ho přivedla k cíli, ale i o tom, jak se terén pro onu operaci hodí. Les Luha rozděluje prostor mezi čarou dotyku a východištěm na čáře Chotěměřice—N. Ves ve směru severojižním na dvě různé části. Severní je zalesněná, kdežto jižní — menší — je téměř holá. V jižní terén od jihu poznenáhlu stoupá, až vrcholí kotou 472 západně od Chotěměřic. Pěchota útočící v jižní části bude moci být dobře podporována postupnými palebnými základnami a rovněž i postup ÚV. bude tu poměrně snadný. Podpora pěchoty dělostřelectvem tu bude, hlavně vzhledem na menší pokrytost terénu, lepší než v severní části. Jsou zde ovšem dvě nevýhody, které mluví proti výhodnosti tohoto prostoru pro útok, a to:

1. nebezpečí hrozící z jižních okrajů lesa Luhy, a to jak palby, tak i nebezpečí protiútoků, a

2. veliká blízkost nepřátelského křídla na jižním břehu Želivky.

Tyto dvě nevýhody jsou vyrovnány jednak možností umlčení jižních okrajů lesa Luhy dělostřelectvem a pojetím jich do útočného pásma, jednak i tím, že 1. divise má za postupu umlčet nepřátelské palebné orgány nepřítele severně od Želivky.

Severní prostor pokrytý lesem dosahuje největší výše kotou 456—trig. 501 a od této čáry se terén svažuje jak na sever, tak i na jih. Jižně od dotčené čáry by les pokrývajícím terén v šířce 1—2 km jistě nebyl výhodný pro útok, neboť by nemohl býti podporován palbami. Mimoto by i ÚV. v tomto prostoru nemohla úspěšně pracovat. Rovněž terén v severní části je nepříznivý nejen pro postup na uvedené východiště na čáře N. Ves—Chotěměřice, ale i, hlavně, proto, že obzvláště v prostoru N. Vsi jsou podmínky pro další postup na východ velmi nepříznivé. Prostor jižně od lesa Luhy má tu výhodu, že možno vést útok v příhodném terénu v terénním celku ohraničeném na severu hřbetem kóta kříž 425—lesní průsek odtud vedoucí přes jižní cíp lesa Luhy—kóta 462, na jihu ohraničeným čarou hřbet kóta 426—454—Chotěměřice.

Veliká výhoda tohoto prostoru je v tom, že útočící jednotky mohou zaujmout východiště útoku skrytě v lese. Rovněž podpora palbou z palebné základny zřízené na východiště bude velice dobrá vyjímajíc svahy východně od Bezděkova. O tom, že se terén v tomto prostoru výborně hodí pro tanky, bylo již promluveno.

Velitel SPO. 1 ocení ony výhody a nevýhody a rozhoduje se pro útok s úsilím jižně od lesa Luhy. Poněvadž však jsme vpředu řekli, že

SPO. 1 musí dosáhnout východiště na čáře N. Ves—Chotěměřice v sestavě, která by byla v určený čas pohotově k dalšímu postupu, resp. útoku, bude nutno zároveň s útokem jižně od lesa Luhy vést nějakou akci severní části lesa Luhy. Tento požadavek je logický i proto, že tato akce podporuje zároveň i útok hlavního úsilí.

Nyní jde o rozřešení další otázky a ta jest: volba prostředků.

Velitel SPO. 1 má k dispozici pro útok SPO. 1, SPO. 3 a divisní eskadronu 2. S divisní eskadronou 1 prozatím nemůže počítat, neboť je nasazena na frontě více než 4 km.

V předchozí úvaze jsme řekli, že veliteli SPO. 1 jde o to, aby se na nařizené východiště dostal brzy a v takové sestavě, která by umožnila plnění nařizeného úkolu. Z toho plyne, že útok musí mít značnou průbojnost, neboť jen tak bude s to SPO. 1 na určeném východišti plnit svůj úkol.

Nebude mýslím sporu o tom, že hlavní nápor povede cyklistický prapor SPO. 1, podporovaný rotou tanků a palbou dělostřelecké baterie, neboť je to nejmohutnější jednotka SPO. 1. Zbývá nám SPO. 3, divisní eskadrona 2, OA. a později můžeme počítat i s divisní eskadronou 1. Které z těchto jednotek a kolik z nich použijeme k akci v severní části lesa Luhy? Soudím, že bude logické použít celého SPO. 1, neboť jednak má obtížnější podmínky pro útok, jednak vyhovíme i našemu závěru stran sestavy na čáře N. Ves—Chotěměřice. Zbude nám divisní eskadrona 1. Bylo by možné zesílit ji akci SPO. 1. Takto bychom sice najisto zesílili průbojnost SPO. 1, avšak jde tu i o to, že podle učiněných předpokladů máme před sebou jen clonu, a po případě i o to, že nepřítel i ustoupí. Proto budeme musít mít nějakou jednotku, která by byla s to zahájit ihned využití úspěchu a pronásledování. K tomuto účelu se bude určitě nejlépe hodit divisní eskadrona 2, a proto ji k útoku z čáry dotyku nezasadíme, nýbrž musíme mít v takové situaci, aby mohla být co nejrychleji nasazena, a to tam, kde by toho bylo potřeba.

Nyní bude třeba uvažovat o tom, jak široké pásmo dáme hlavní útočné skupině. Řekli jsme, že útok povede cyklistický prapor zesílený rotou tanků za podpory dělostřelecké baterie. Kromě toho nezapomínejme, že jedna divise bude náš postup podporovat palbou dělostřelectva a těžkých kulometů.

Z těchto důvodů předpokládá velitel SPO. 1, že přidělí-li skupině cyklistického praporu 1 pásmo 600—800 m široké, bude tato skupina s to zlomit i možný zesílený odpor nepřítel a dosáhnout nařizeného východiště v sestavě umožňující další brzký postup.

Uvedené šíře pásma odpovídá terénní celek, o němž byla řeč vpředu.

Nyní bude třeba zabývat se 1. útočnými směry jednotlivých skupin a 2. velením nad skupinami.

K 1. Z předchozích úvah jsme došli k závěru, že na východiště N. Ves—Chotěměřice postoupíme dvěma skupinami, a to skupinou jižně od lesa Luhy a skupinou severní částí lesa. Nyní jde o to, určit směry skupin. Podíváme-li se na terén jižně od lesa Luhy, vidíme, že se na cíl můžeme dostat buď ve směru kříž 425 jižně od Všebořic—472—Chotěměřice anebo ve směru les severozápadně od koty 426 západně od Bezděkova 454—Chotěměřice. Který z těchto nejmarkantnějších směrů zvolíme? Druhý je najisto kratší, avšak není výhodný proto, že jde přes

vesnici Bezděkov. První je sice o něco delší, avšak nemá nevýhody druhého. Bude proto lepší přiklonit se ke směru kříž 425—kóta 472—Chotěměřice.

K 2. Komu svěříme velení nad jednotlivými skupinami? Máme skupinu jižní a severní. Jižní je nejsilnější. Mohli bychom ji ponechat veliteli SPO. 1 a severní skupinu rovněž veliteli jednotky útočící v tomto prostoru. O severní skupině nemůže být sporu, neboť je tam zasazena celá jednotka, a proto bude logické, ponechat tam i jejího velitele, který má dosti orgánů k zvládnutí svých jednotek.

Co se týká skupiny jižní, řečený hlavní nápor by sváděl k tomu, aby si velitel SPO. 1 ponechal velení nad touto skupinou, avšak nesmíme pustit ani tu okolnost se zřetele, že velitel SPO. 1 nemá na starosti jen tuto jižní skupinu, nýbrž mimo SPO. 1 i dvě eskadrony, dělostřelectvo, OA. a mimoto jeho úkol vlastně začíná na nařízeném východišti na čáře N. Ves—Chotěměřice. Kdyby si ponechal velení jižně od lesa Luhý sám, mohlo by se stát, že by byl třeba tak zaujat vlastním útokem, že by mu nezbyl čas na to, aby se věnoval celku. Proto bude logické, svěříme-li velení nad jižní skupinou veliteli cyklistického praporu 1, který má rovněž dosti velitelských orgánů k zvládnutí nejen svých, nýbrž i podřízených posilových jednotek.

Velitel SPO. 1 bude velet celku a může mít vliv na řízení boje.

Nyní musíme uvažovat o tom, jak postoupí útočící jednotky z čáry N. Ves—Chotěměřice. Bude totiž třeba toto nařídit a priori, neboť je možné, že na východišti nebude mít čas, dosáhne-li ho později nebo ustoupí-li nepřítel.

Velitel SPO. 1 sice neví, jaká bude v té době situace, ale musí učinit určité rozhodnutí a priori, rozhodnutí velice jednoduché, t. j. hlavně, jak se mají skupiny na východišti chovat.

Řekli jsme, že SPO. 1 musí být na určeném východišti již v takové sestavě, v které bude pokračovat v útoku resp. v postupu. Nebudeme tudíž nic měnit na sestavě, ale musíme určit další směry útočných skupin a pásma činnosti a to, co skupiny mají dělat při ústupu nepříteli.

Stran dalšího směru hlavní útočné skupiny jsou zde vlastně dvě možnosti, a to buď postup všeobecně podél silnice Bezděkov—Kozlí a konečně směr Chotěměřice—Budeč. Tento druhý směr má sice výhodu, že odstraňuje odpory severně od Želivky, které by mohly bránit v postupu severnímu křídlu 3. divise, avšak má zase tu velikou nevýhodu, že končí východně od Budeče v lese, kde by útok byl značně stísněn a měl v boku veliký les.

První směr přesněji přes Chotěměřice na 474 nás vede po hřbetě domínujícím celému pásmu a směřujícím k obchvatu severní části lesa Pekla.

Stran skupiny severní možno říci, že nejkratší a nejvýhodnější směr dosažení určeného východiště je směr: kóta 460 jižně od Kounic—444 Vel. Paseka, a proto se rozhodneme pro tento směr. Pro další postup bude určení tohoto směru důležité, neboť musíme rozhodovat podle terénu, a z něho vidíme, že hřbet výhodně od Vel. Paseky přes kóta 450 severovýchodně od Zahájí—kóta 447 nám umožňuje dobré pronikání vpřed. Určení tohoto směru už z čáry dotyku povede velitele SPO. 1 k tomu, aby na východišti na čáře N. Ves—Chotěměřice měl gros svých sil v takové sestavě, aby mohl podle rozkazu postupovat ve směru daného úsilí.

Vpředu jsme probrali úvahy o volbě cílů. Zde však bude třeba rozhodnout se již předem, až kam mají útočné skupiny postoupit, dorazí-li na východiště a nepřítel bude ustupovat.

V zájmu velitele SPO. 1 bude, aby měl při ústupu nepřitele v moci prostor mezi východním okrajem lesa Luhy a západním okrajem lesa Pekla, neboť jen tak by mohl úspěšně pokračovat v plnění svého úkolu. Proto se rozhodne, aby útočné skupiny postoupily ihned při dosažení východiště a při možném ústupu nepřitele po uspořádání na čáru: východní okraj lesa východně od Zahájí—svahy kóta 474 a jižně odtud, a to bez zvláštního rozkazu.

V závěru rozhodnutí velitele SPO. 1 by mohlo být toto:

Překročit na úsvitě 10/XI zasazené jednotky a s hlavním náparem ve směru: kříž 425 jižně od Všebořic—kóta 472—Chotěměřice dosáhnout nařízeného východiště útoku. Hlavní nápor podporovat postupem ve směru Kounic—N. Vsi.

Při snadném postupu, anebo přerušil-li nepřítel dotyk, postoupit z čáry N. Ves—Chotěměřice s hlavním náparem ve směru kóta 472—474 ihned na čáru: východní okraj lesa východně od Zahájí—kóta 474—svahy jižně a ovládnout tak východy z lesa Pekla, na západ.

Postupně vydané rozkazy velitele SPO. 1.

A. Zpravodajskému důstojníkovi SPO. 1.

1. Odjedte ihned k veliteli divišní eskadrony 1 do Čejtic a zjistěte, zda se situace z 18.30 hod. nezměnila.

2. Veliteli divišní eskadrony 1 nařizují:

Divišní eskadrona se brání až na další na dosažené čáře. Po půlnoci bude za ní přesunut SPO. 1, který bude zrána dne 10/XI útočit, aby se zmocnil čáry N. Ves—Chotěměřice. Přezkoušejte výpady dotyk jednak před 24 hod. a pak kolem 4 hod.

3. Zůstaňte u velitele divišní eskadrony 1 a zpravujte mě o důležitějších změnách situace a o výsledku výpadů.

B. Požadavky velitele SPO. 1 stran podpory 1. divise.

a) Umlčování nepřátelských odporů a automatických zbraní zjištěných na svahu 700 m jižně od Bezděkova nejméně jednou četou těžkých kulometů a jedním družstvem těžkých kulometů umlčování lehkého kulometu na západním okraji Horních Kralovic.

b) Umlčování samočinných zbraní dělovou palbou v prostoru východně Bezděkova před útokem a za něho SPO. 1, jakož i palba na lesík východně od kóty 454 a na lesík jihovýchodně při vyrazení útoku.

c) Vyrazení útoku bude nejdříve na úsvitu; podrobnosti útoku budou veliteli divise oznámeny.

C. Přípravný rozkaz pro velitele jednotek SPO. 1 a jednotek posilových — odeslán ve 22 hod.

1. Cyklistický prapor je připraven k odchodu ve 23.30 hod.

2. Rota tanků je připravena k vyrazení ve 3 hod. Vyšlete průzkum k zjištění průzkumu a sjízdnosti cest do prostoru Čejtic—Radikovic.

3. Velitel cyklistického praporu, velitel roty tanků a velitelé divišní eskadrony 2 a SPO. 3 odjedou ihned k veliteli SPO. 1 — SV. Zruč nad Sázavou.

4. Jakmile velitel 1./51. dělostřelecké baterie dorazí do Dubějovic, odjede k veliteli SPO. 1 do Zruče n. S. Baterie se přemístí ve 23 hod. do prostoru Čejtic po ose: Dubějovice—Trhový Štěpánov—Soutice. Baterie má v Souticích k dispozici ½ pal. průměru.

SPO. 1

Čj.

Mapy 1:75.000

SV. 9/XI, od 23 hodin

Ústní rozkazy velitele SPO. 1 pro útok 10/XI

vydané velitelům podřízených jednotek a jednotek posilových mimo velitele divišní eskadrony 1 a 1./51. dělostřelecké baterie.

I. Všeobecná situace a zprávy o nepříteli:

Útok I. S. měl úspěch a nepřítel, který utrpěl veliké ztráty, byl do večera zatlačen na čáru: ... viz námět. Severně od Želivky je divisní eskadrona v dotyku s nepřítelem, který má obsazenu čáru: ... viz námět.

Podle všech známek se bude nepřítel 10/XI brániti, ale je možné, že ustoupí za Želivku.

II. Úkol skupiny SPO. 1 — viz rozkaz velitele I. sboru.

III. Chci překročit na úsvitě 10/XI zasazené jednotky divisní eskadrony 1 a s hlavním náparem ve směru: kříž 425 jižně od Všebořic—kóta 472—Chotěměřice, dosáhnouti nařízeného východiště útoku. Hlavní nápor podporovat postupem ve směru Kounic—N. Vsi.

Bude-li postup snadný nebo přerušil-li nepřítel dotyk, postoupit z čáry N. Ves—Chotěměřice s hlavním náparem ve směru kóta 472—474 ihned na čáru: východní okraje lesa východně od Zahájí—kóta 474—svahy jižně a ovládnout tak východy z lesa Pekla na západ.

IV. Provedení:

A. Sestava:

1. Skupina velitele cyklistického praporu 1, cyklistický prapor 1, rota P. II.
2. Skupina velitele SPO. 3: SPO. 3.
3. Záloha: divisní eskadrona 2 a později divisní eskadrona 1.

B. Úkoly skupin:

a) Cyklistického praporu I — vyrazí ve 23.15 hod. ze Zruče a přes rozcestí kříže 398 jihozápadně Zruče dosáhne zajištěného prostoru severozápadně Čejtic, odkud zaujme jižně od Všebořic a na východním okraji lesa jižně od kříže 425 za jednotkami v dotyku východiště útoku vedeného s hlavním náparem ve směru: kříž 425 jižně od Všebořic—kóta 472—Chotěměřice.

b) Pásmo skupiny velitele cyklistického praporu je omezeno na severu čarou: v to silnice Všebořice—Bezděkov—lesní průsek v jižním cípu lesa Luhý—rozcestí silnic 462 severně od Chotěměřic; na jihu čarou mimo severní okraje Bezděkova—v to kóta 454—jižní okraje Chotěměřic.

c) Skupina překročí 6.45 jednotky v dotyku a za podpory tanků se zmocní čáry: kóta 462 — východní okraje Chotěměřic.

Postup skupiny cyklistického praporu bude podporován palbami 1./51. dělostřelecké baterie, palbami jednoho dělostřeleckého oddílu 1. divise, jakož i umlčováním těžkých kulometů na svahu jižně od Bezděkova a na západním okraji Dol. Kralovic těžkými kulomety 1. divise.

d) Po dosažení cíle se připraví skupina k útoku všeobecným směrem kóta 472—474 v pásmu ohraničeném na severu čarou: v to jižní okraje lesa jižně od Zahájí—severní okraje lesa Pekla; na jihu čarou; v to polní cesta z Chotěměřic do Hněvkovic—silniční kóta 471—silnice odtud na východ.

e) Útok z čáry dotyku vyrazí v 7 hod. Jestliže nepřítel ustoupí, postoupí skupina ihned po dosažení 1. cíle a uspořádání v nařízeném směru na čáru: kóta 474—svah jižně odtud.

Skupina velitele SPO. 3:

a) Vyrazí ihned a dosáhne přes Nesměřice Milošovic a zaujme na svahu západně od Kounic a západně od kóty 460 za jednotkami v dotyku východiště útoku ve všeobecném směru Kounic—N. Ves.

b) Pásmo útoku je omezeno na severu řekou Sázavou; na jihu hranicemi pásma skupiny velitele cyklistického praporu 1 na severu.

c) V 6.45 hod. překročí skupina velitele SPO. 1 jednotky v dotyku a zmocní se hlavním náparem ve směru Kounice—N. Ves čáry: východního okraje Vel. Paseky—N. Vsi—kóta 642 a podporuje tak útok skupiny velitele cyklistického praporu 1.

d) Po dosažení cíle je skupina připravena k útoku všeobecným směrem: Vel. Paseka—kóta 450 severně od Zahájí—kóta 441 jihozápadně od Bohumilic.

e) Útok z 1. cíle vyrazí v 9 hod. Jestliže nepřítel ustoupí, postoupí skupina po dosažení 1. cíle a uspořádání v nařízeném směru na východní okraj lesa východně od Zahájí.

f) Divisní eskadrona 1 podporuje svými palbami útok jednotek SPO. 1 a po vniknutí do lesa Luhý a po dosažení kóty 454 se shromáždí v prostoru Všebořic a je jako záloha velitele SPO. 1 připravena i s koňmi k dalšímu postupu.

g) Divisní eskadrona 2 vyrazí ze Sedmpán ve 4 hod. přesune se po ose Hutice—Hrádek—Oušovec do lesa severozápadně od Čejtic, kde je jako záloha SPO. 1 pohotově k postupu na východ.

V. Dělostřelectvo:

1./51. dělostřelecká baterie — jako přímá podpora skupiny velitele cyklistického praporu 1 podporuje postup skupiny z prostoru Čejtic, a to v 6.30 hod. umlčuje těžké kulometry na okraji lesa východně od myslivny u Všebořic. Další palby podle žádosti velitele skupiny cyklistického praporu 1 a podle vlastního pozorování. Za útoku věnuje hlavně pozornost jižním okrajům lesa Luhy. Dělostřelecký oddíl 1. divise působí při útoku na 1. cíl do prostoru jižně od lesa Luhy.

VI. Styk a spojení:

1. Styk: Skupina cyklistického praporu zjedná v prostoru koty 462 styk se skupinou velitele SPO. 3.

2. Spojení: Jestliže skupiny postoupí z 1. cíle před 8 hod., hlásí to vystřelením raket, a to: skupina velitele cyklistického praporu 1 raketou černý dým z prostoru kota 472, skupina velitele SPO. 3 stejnou raketou z prostoru trig. 501.

Dosažení 1. cíle hlase.

3. SV. velitelce SPO. 1 před vyražením a při vyražení v Čejticích od 9 hod. v Bezděkově.

SV. skupiny cyklistického praporu před vyražením a při vyražení z východiště v kruhovce ve Všebořicích, osa: Bezděkov—kota 462—křižovatka silnic severně Hněvkovic.

SV. skupiny SPO. 3 před vyražením a při vyražení Milošovice. Osa: kříž 460—N. Ves—Zahájí.

4. Rakety: — viz příloha 2 námětu.

VII. Střelivo:

Výdejna střeliva pro jednotky SPO. 1 před útokem v Souticích, kde jednotky doplní své zásoby o $\frac{1}{4}$ pal. průměru. Za útoku pro jižní skupinu v Radikovicích, pro severní skupinu v Milošovicích.

Odsun raněných a zajatců: Cyklistický prapor 1 etabluje své praporeční obvažiště v kruhovce západně od Všebořic, SPO. 3 etabluje své obvažiště v Milošovicích.

Nyní zbývá velitel SPO. 1 vydat rozkazy pro divisní eskadronu 1, 1./51. dělostřeleckou baterii a dohodnout se s letci, jakmile přijdou. Pripustíme, že bude nejméně 24 hod., když se velitelé rozjedou.

SPO. I.

SV., 9/XI, 24 hod.

Cj....

Veliteli divisní eskadrony 1.

1. Ve 2 hod. po půlnoci dorazí do prostoru Čejtic cyklistický prapor 1 a do Milošovic skupina velitele SPO. 3. Tyto jednotky zaujmou za jednotkami Vaší eskadrony do 4.30 hod. východiště útoku — viz vpředu a 10/XI v 6.45 hod. (šest čtyřicet pět) překročí divisní eskadronu 1 a útočí směrem východním.

2. Divisní eskadrona 1 podporuje svými palbami útok jednotek SPO. 1, o čemž se velitel eskadrony dohodne s veliteli útočných skupin v Čejticích přímo, a pak se divisní eskadrona 1, jakmile útok pronikne do lesa Luhy a na čáru koty 454 a severně, shromáždí v prostoru Všebořic, kde jako záloha velitele SPO. 1 i s koňmi je připravena k dalšímu postupu.

Veliteli roty tanků — ústně.

Vyrazíte ve 2.30 hod. ze Zruče a přesunete se do prostoru kruhovky západně od Všebořic, kde jste i se svou jednotkou k dispozici skupiny velitele cyklistickému praporu 1 pro útok.

Předpokládejme, že ve 23.30 hod. přijdou letci.

A. Požadavky pro letce pracujícího společně s SPO. 1 od 6.40 hod.:

I. Chci do 7.30 hod. mít zprávu o průzkumu prostoru východně od lesa Luhy až v to les Peklo, a to:

1. Co je v N. Vsi, Chotěměřicích, Zahájí a v Hněvkovicích?

2. Je les Zahájí obsazen? Jsou opevňovací práce na čáře Vel. Paseka—N. Ves—472—421?

3. Co je na západním okraji lesa východně od Vel. Paseky—kota 450—Zahájí—474—412?

4. Je obsazen les Peklo?

5. Přesunuje nepřítel nějaké části na silnici Kožlí—N. Ves?

6. Pátrat po známkách zpětného postupu nepřítele.

II. Zprávy shazujte na SV. SPO. 1 v Čejticích.

III. Význam raket — viz vpředu.

B. Požadavky pro doprovodného letce od 9 hod.:

a) Start bude vyžádán telefonicky anebo radiotelefonicky.

1. Vyráží nepřítel z lesa Peklo, či ne?

2. Přisunuje nepřítel něco po silnicích:

Zahrádka—Kožlí,

Rejčkov—Kožlí,

Ledeč—Kožlí—Hněvkovice.

Zvláštní důraz kladu na silniční uzel Kožlí a prostor myslivny—hájozny 459 severozápadně od Kožlí.

3. Sledovat známky útupu.

Hlášení shazovat podle pozorování na osy postupu velitele skupin — viz vpředu.

4. Situace křídel obou sousedů?

5. Vyžádejte od jednotek 1. sledu vytyčení na čáře: svahy západně od lesa Pekla.

Sotvaže velitel SPO. 1 skončil dohodu s letci, hlásí se veliteli 1./51. dělostřelecké baterie, který předjel svou baterii.

Zbývá nyní jen informovat velitele 1./51. dělostřelecké baterie, vydat mu příslušné rozkazy. Bude to:

1. informace o situaci, úmyslu a úkolech jednotek.

2. Způsob podpory cyklistického praporu 1, a to: 1./51. děl. baterie přímá podpora skupiny cyklistického praporu 1. Baterie zaujme do 4 hod. palebné postavení v prostoru jižně od Čejtic, odkud v 6.30 hod. umlčuje těžký kulomet na okraji lesa východně od myslivny u Všebořic. Za útoku věnuje pozornost hlavně jižním okrajům lesa Luh. Stran dalších podrobností se dohodnete s velitelem cyklistického praporu přímo.

3. Maximální spotřeba střeliva pro postúp z východiště na 1. cíl $\frac{1}{2}$ pal. průměru.

Průběh událostí a zprávy o nepříteli, které dostal velitel SPO. 1 do 8 hod. 10./XI.

I. Nařízenými nočními přepady v prostoru jižně od Kounic a východně od Bezděkova bylo zjištěno, že nepřítel zůstal na čáře dotyku z večera — výpady odrazeny.

V 6.45 hod. útok SPO. 1 vyrazil a dosáhl do 8 hod. nařízeného cíle na čáře N. Ves—Chotěměřice — kříž 421.

II. Do 8 hodin jednotky SPO. 1 hlásily:

1. Velitel cykl. prap. I. V 7.45 hodin jsem dosáhl nařízeného cíle; nepřítel kladl odpor hlavně severovýchodně od Bezděkova. Pak, použiv zadýmování, přerušil dotyk a kladl odpor až v prostoru koty 472 západně od Chotěměřic, avšak brzy po nasazení tanků nepř. přerušil dotyk. Postup tanků byl brzděn četnými protitankovými zbraněmi. Ztráty asi 5 vozů.

Sestava cykl. prap. I. Všechny 3 cykl. roty byly zasazeny a jsou na cíli od koty 462 až po jižní okraj Chotěměřic. — Na návrší 1 km severovýchodně od koty 421 je 1 družstvo a kul. družstvo s úkolem zajišťovat sestavu cykl. praporu proti jihu. Po dosažení cíle jsem pronásledoval nepřítele palbou a vyslal jsem za nepřítelem silné hlídky s úkolem udržet dotyk a po 30 minutách prapor postoupí dále. Postup byl zdržován i palbou 2 baterií z prostoru jižně od Želivky a z prostoru východně od Hněvkovic, které pálily hlavně do prostoru severovýchodně od Bezděkova a na kotu 472.

Nepřítele, s nímž se cykl. prap. I střetl, možno odhadnout na 1 eskadronu a 1 pěší rotu, zesílené 1 četou těžkých kulometů a protitankovými zbraněmi.

2. Skupina velitele SPO. 3.

V 7.40 hod. jsem dosáhl nařízeného cíle.

Nepřítel v síle 1 roty a čtyř těžkých kulometů kladl odpor hlavně na čáře dotyku, ale jakmile se vyjádřil manévry SPO. 3 ve směru Kounice—N. Paseka, nepřítel ustoupil a jsa skryt lesem, přerušil dotyk.

Po dosažení cíle jsem poslal silné hlídky s úkolem udržet s nepřítelem dotyk a nařídil přiblížit náručí koně. Pak postoupím s úsilím ve směru: Vel. Paseka—kóta 450—kóta 441. Četa OA. byla zdržena v lese Luha zřízenými překážkami, avšak za 30 min. dostihne 1. cíle.

3. Letec shodil veliteli SPO. do 8 hod. na jeho SV. tyto zprávy:

V 7.20 hod. v prostoru N. Vsi a Chotěměric malé skupiny pěchoty v ústupu směrem východním. V 7.30 hod. jedna baterie ustupuje z prostoru východně od Hněvkovic na Kožlí.

Prostor severovýchodně od Zahájí volný.

Malé skupinky pěchoty ustupují z prostoru Bezděkova na Hněvkovice.

Na čáře Vel. Paseka—N. Ves kóta 472 není vidět žádné opevňovací práce.

Z Kožlí vyrazila v 7.15 hod. pěší rota směrem severním na Hněvkovice.

V 7.30 hod. na kotě 475 se zakopávala pěchota — síla nezjištěna. Jinak jsem nezjistil žádný pohyb ani na severozápad, ani na jihovýchod.

4. Velitel I. S oznamuje v 7.45 hod., že 1. jezdecká brigáda úspěšně postupuje a dosáhla do 7 hod. jižním křídlem Chřenovic v dotyku se slabším nepřátelským jezdectvem.

5. Ostatní jednotky SPO. 1:

div. esk. 2 je v lesíku východně od koty 454, div. es. 1 se shromažďuje v prostoru Všebořic;

1./51. děl. bat. se právě přemísťuje do prostoru západně od koty 472.

III. Ze souhrnu došlých zpráv vyplývá, že se SPO. 1 střetl severně od Želivky s jezdectvem 3. červené divise zasazené jižně od Želivky, které bylo 9. listopadu odpoledne posláno do prostoru mezi Želivkou a Sázavou s úkolem brzdit případný postup modrých. K večeru bylo toto jezdectvo zesíleno pěchotou dopravenou do prostoru Hněvkovic na autech.

IV. Předmět cvičení:

Rozkazy velitele SPO. 1 v důsledku zpráv a do 8 hod. situace vlastních jednotek.

V 2. části našeho cvičení mají být vypracovány rozkazy velitele SPO. 1 v důsledku nových zpráv, které dostal do 8 hodin, a situace vlastních jednotek.

Bude dobré říci předem, jaký ráz bude mít úvaha a vydané rozkazy velitele SPO. 1.

Charakteristika celé další akce velitele SPO. 1 musí být iniciativa a rychlé rozhodování. Podle došlých zpráv víme, že se SPO. 1 dostal poměrně snadno na cíl určený velitelem I. S. Mimo to velitel SPO. 1 ví, že velitelé útočných skupin začínají plnit jeho rozkazy, neboť se uskutečňuje jeho předpoklad o ústupu nepřítele.

I v tomto případě si musí velitel SPO. 1 opět uvědomit, „oč jde v rámci manévru I. S.“. Jde o to, podporovat postup S., který za hodinu vyrazí.

Manévr SPO. 1 měl úspěch. Velitel SPO. 1 by se mohl snad spokojit tím, že jednotky nechá plnit jejich úkoly tak, jak bylo předvídáno a nařízeno. Situace SPO. 1 je výhodná, neboť cíle bylo dosaženo, a to dříve, než z něho má vyrazit.

(Pokračování.)